

Po štirih letih študija in posledično tudi bivanja v Ljubljani iz dneva v dan opažam vse več razlik med njenimi prebivalci in nami zamejci. Pa ne bom govorila o problematiki identitete ali velikih narodnostnih vprašanjih, jeziku in podobno. Ne, osebno so mi najbolj zanimive male razlikice v obnašanjih ljudi. Detajli, ki jih morda na prvi pogled sploh ne zapazimo, ki pa včasih vodijo do smešnih situacij, hecnih nesporazumov in tu pa tam do nepričakovanih ogorčenosti.

Ena izmed prvih stvari, ki je pritegnila mojo pozornost, je bil telesni stik. Ljudje se ga kratko malo izogibajo.

Verjetno bi lahko na prste preštela, kolikokrat sem sošolke na univerzi objela. Pri njih ni objemanja, poljubljanja in trepljanja po ramenih, „živijo“ in „adijo“ popolnoma zadostujeta, da naznaniš svoj prihod ali odhod. Zabavno je, da se s časom na to tako navadiš, da sem se tudi sama ob nekaterih priložnostih, kot so rojstni dnevi in razni prazniki, počutila nerodno in okorno: čim hitreje sem opravila to nujno zlo podajanja rok in čestitk. Poleg telesnega stika pa imam občutek, da so tudi sami prebivalci nekoliko bolj zaprti. Pa absolutno nočem posploševati, dobro se zavedam, da obstajajo izjeme tako tu kot tam. To je neka posebna vrsta zaprtosti, morda je bolje rečeno zadržanost. Včasih imam občutek, da

se jim težje približaš in vzpostaviš stik z njimi. Veliko dlje traja, da se z nekom zares spoprijateljšiš. Kar pa po drugi strani vodi do tega, da boš stik vzpostavil le z nekom, ki si tega res želi. Ne bo lažnih komplimentov in nasmeškov s kasnejšim opravljanjem, ampak se to po navadi razvije v nek korekten odnos. Istočasno pa so Slovenci na oni strani meje tudi odprti ljudje. Zelo so širokogledni in razumljivi. Obratno se mi zdi, da znamo biti včasih zamejci neizmerno zaprti sami vase. Najraje se stiskamo v svojem malem krogu, nabitem s predsodki, in nikogar ne pustimo blizu.

Poleg karakterialnih značilnosti prihaja do razlik tudi v takih vsakdanjih situacijah.

Na primer koncept pitja kave. Vsak, ki je kdaj bil v slovenski pre-

stolnici, je prav gotovo posedal kako uro ali dve ob Ljubljani in užival v prijetnem vzdušju živahnega mesta. V Ljubljani je kava KAVA. To je trenutek, da si vzameš čas zase. Trenutek, ko se usedeš, morda kaj prebereš ali pa enostavno poveš kolegici polovico svoje življenjske zgodbe. Trenutek, ko si oddahneš in se ti nikamor ne mudi. Istega načela se večkrat držijo tudi natakariji, ki si tudi sami vzamejo svoj čas za postrežbo. V Trstu je stvar nekoliko drugačna. Nedvomno tudi pri nas poznamo brezskrbno posedanje. Sem pa že

TAKO BLIZU, A OBENEM TAKO DALEČ ...

Trljana ali Ljubst? (fotokompozicija M. Susič)

Potovalni tabor 2013

Več kot le hoja z nahrbtniki

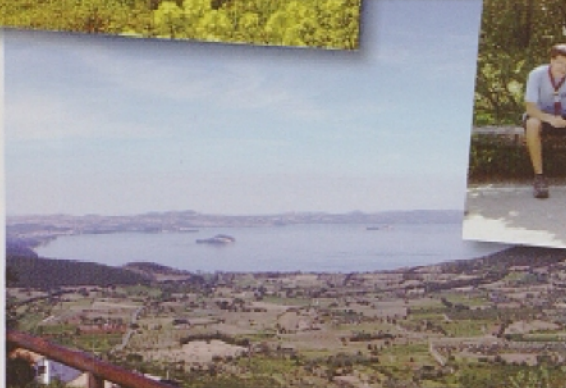
pravili po cesti Via Francigena, kateri smo sledili cel dan. V torek smo končno prispeli do Bolsene, krasnega kraja s čudovitim razgledom na jezero. Od tod smo se naslednjega dne z avtobusom odpravili do Viterba in nato še do Rima.

svojimi vrstniki pogovarjali, peli, plesali in igrali razne igre. Cilj našega sodelovanja je bil predvsem to, da jim z zgledom pokažemo vesel in pošten način življenja.

Poleg tega smo sodelovali tudi z don Gaetanom, ki mlade, ki so bili v zaporu, sprejema v svojo skupnost Borgo Amigò. Tu živi z njimi in jim pomaga, da se ponovno vključijo v družbo.

Naš letošnji potovalni tabor se je začel 27. julija, ko smo se s tržaške železniške postaje odpravili proti Toskani. Proti večeru smo prispeli do samostana Sant'Antimo, kjer smo na velikem ekranu sledili prenosu s Svetovnega dneva mladih v Rio de Janeiru. Naslednji dan smo se peš od-

V Rimu je potekal drugi del našega tabora, in sicer v obliki služenja. Služenje je temelj tabora klana. Vsak dan smo hodili v zapor za mladoletne Casal del Marmo, kjer smo se s

Potovalni tabor je šel preko samostana Sant'Antimo (levo), jezera Bolsena (na sredi spodaj) in Viterba (zgoraj).

Ob zvokih kitare, petja in pristnega smeha smo tako spoznali realnost, v kateri živijo naši nekoliko manj srečni vrstniki. V vseh dneh bivanja z njimi smo odkrili, da smo si konec koncev zelo podobni in da so naši predsodki do tako imenovanih kriminalcev večkrat prestrogi. Kljub temu pa mi je nekaj scen ostalo posebno vtisnjenih v spominu. Ko smo se igrali na karte, so si za vsako igro izmišljali nova pravila.

Ali pa to, da so že po nekaj minutah opazili in točno vedeli, kolikšen in kakšen nakit imamo na sebi.

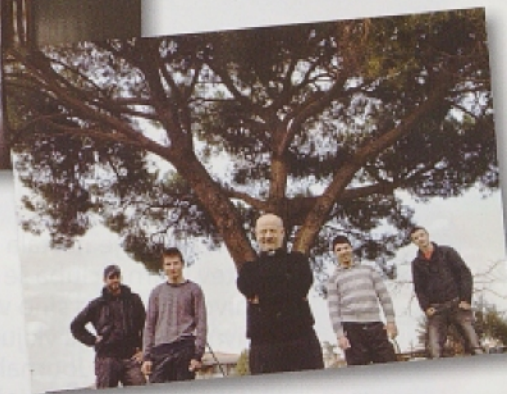
Mislím, da take vrste izkušenj obogatijo. Začneš ceniti svoje življenje in vse bolj spoštovati druge ljudi ne glede na to, kakšna je njihova preteklost, od kod prihajajo ali kako izgledajo.

Vsi smo od tabora odnesli veliko; nekateri trenutki mi bodo prav gotovo za vedno ostali v spominu.

Klara Kravos

Don Gaetano Greco (desno) vodi v Rimu skupnost Borgo Amigò, ki mladim pomaga, da se po zaporu vključijo v družbo.

DRAGA MLADIH 2013 – *o novih medijih in socialnih omrežjih*

V SOBOTO, 31. AVGUSTA, NA OPČINAH

Letošnja Draga mladih 2013, ki bo potekala v parku Finžgarjevega doma na Opčinah, bo obravnavala temo, ki je zelo blizu vsem mladim in današnjemu načinu preživljanja čedalje več časa pred računalniki ali pametnimi telefoni. V soboto, 31. avgusta, ob 10.30 se bodo ugledni gostje posvetili temi „Novi mediji in socialna omrežja: med pastmi in priložnostmi“. Pri zanimivi in dinamični debati bodo sodelovali tako uveljavljeni predavatelji kot tudi mladi z osebnimi izkušnjami iz delovnega sveta. S socialnimi omrežji si lahko mladi pridobijo ustrezna poznanstva, prav tako jih lahko ustanove ali podjetja bolje spoznajo in ugibajo o njihovi službeni ustreznosti. Istočasno pa lahko novi mediji skrivajo tudi pasti, katerim se lahko z ustreznim mero izkušenj izognemo.

Draga mladih je tokrat prvič namenjena ciljni skupini mladih, njeni prireditelji pa so poleg Mladih v odkrivanju skupnih poti (MOSP) še koprsko Središče Rotunda in Socialna akademija v Ljubljani. Druženje mladih se bo namreč začelo v petek zjutraj v Ljubljani, nakar se bo dogajanje premaknilo na Opčine, v park Finžgarjevega doma. Duh Drage mladih se bo tako ponovno ogrel, saj bodo mladi Slovenci brez državnih omejitev spoznavali različne, pa vendar slične življenjske kontekste in kraje ter dokazali, da živimo v skupnem kulturnem in jezikovnem prostoru.

Vabljeni torej vsi v soboto, 31. avgusta, ob 10.30 na debato Drage mladih 2013, pa že dan prej v Ljubljano na sedež Socialne akademije, da spregovorimo o vsakdanji internetni praksi, o uporabi in zlorabi računalniških zmogljivosti, ki odpirajo svetove, gradijo mostove, a tudi rušijo bregove.

Pro et contra o medicini

Iz dvorane Concordia v hotelu Golf na Bledu se sliši smeh. Pa vendar na vratih piše, da je v teku kongres študentov medicine. Niso medicinci znani po svoji resnosti in zadržanosti? Ne vedno. Inovativni način predavanja *pro et contra* publiko tako potegne v osrčje vprašanja, da so 25. in 26. maja na Bledu vsi prisotni s takim užitkom sledili diskusiji, da so jih briljantni predavatelji občasno spravili kar v smeh. Mladi študenti medicine v Ljubljani Aleksandar Gavrić, Daniel Košuta, Milančo Taneski, Sara Vodopivec in Tina Zupančič so prvič v zgodovini slovenske univerze organizirali svež in učinkovit kongres *Medical Student Journal Club Pro et Contra*, na katerem sta predavala dva študenta naenkrat, od katerih je eden podajal argumente v prid določenega medicinskega prijema, drugi pa je utemeljeno nasprotoval trditvam svojega kolega. Organizatorji so se še enkrat preizkusili v *pro et contra* tako, da so odgovarjali na vprašanja o kongresu.

● PRO: Kako je nastala zamisel o organizaciji prvega mednarodnega kongresa študentov medicine?

➔ **Aleksandar:** Vse se je začelo junija 2012, ko smo na kongresu *Pro et Contra Cardio Journal Cluba* govorili z dr. Blažem Mrevljentom. Takrat je nastala ideja za razširitev *journal cluba* še na študentski nivo. Prav tako smo v letošnje aktivnosti MSJC-ja vključili tudi *pro et contra Cardio Journal Cluba*. Razširili smo torej že obstoječe ideje.

● CONTRA: Katera je bila največja težava pri organizaciji kongresa? Je kdaj prišlo do tega, da si se kesala, da sodeluješ pri organizaciji kongresa?

➔ **Sara:** Kesala? Nikakor. Delo v tej ekipi in za ta cilj je bil stalen izziv in sladka napetost, veliko veselje in čast pravzaprav. Največja težava, če temu sploh lahko rečemo težava, je bilo čakanje na odgovore na mnoge maile, ki smo jih poslali, in telefonske klice, ki smo jih opravili. Največja težava je bila stalna negotovost – tako s strani mentorjev, ko smo jih v novembru "novačili" in iskali primerne naslove predavanj za naš kongres, kot potem s strani tujih študentov, ko smo iskali ljudi, ki bi bili pripravljeni sodelovati, in nenazadnje morebitnih sponzorjev, katerih pritrditve smo nestrpnostno čakali.

● PRO: Največja prednost sistema *pro et contra*?

➔ **Daniel:** Največja prednost takega sistema je, da predavatelji s poudarjanjem ne le črno-bele plati temveč tudi sivih con in različnih pogledov na medicino stimulirajo kritičnost pri poslušalcih, kar jim omogoči direktno vključitev v debato.

● CONTRA: Največja hiba sistema *pro et contra*?

➔ **Aleksandar:** Najti ustrezne teme oziroma naslove, ki ustrezajo *pro et contra* načelu. Malo je tistih pravih *pro et contra* tem, pri katerih se razvijejo prave debate. Glede na to, da smo zajeli kar 22 naslovov, je druga hiba zahtevnost poiskati veliko število tem, ki ustrezajo *pro et contra* načelom.

● PRO: Katere prednosti so imeli študenti, ki so se odločili, da sodelujejo z vami?

➔ **Milančo:** Mislim, da je bila to lepa izkušnja za vse sodelujoče študente, saj je bil to prvi kongres namenjen samo študentom. Imeli so priložnost pokazati ali pa trenirati svoje retorične sposobnosti ter se ob pomoči mentorja dobro seznaniti z določeno temo. Ob tem pa so se veliko naučili še o skupinskem delu, saj so morali upoštevati tudi želje in predloge drugega študenta.

● CONTRA: Ste imeli težave pri iskanju aktivnih kandidatov?

➔ **Daniel:** Z iskanjem predavateljev ni bilo težav, potencialnih aktivnih udeležencev je bilo dovolj. Do težave pa je prišlo zaradi odpovedi nekaj dni pred kongresom.

● PRO: Koliko udeležencev ste imeli (skupno, Slovencev)?

➔ **Aleksandar:** Aktivnih udeležencev, torej slovenskih študentov je bilo 23!

● CONTRA: Koliko neslovenskih predavateljev ste imeli in iz katerih držav so prišli?

➔ **Sara:** Tuji govorniki in govornice so prišli iz Hrvaške, Italije, Latvije, Makedonije, Poljske in Španije. Skupno jih je bilo, in ponosni smo na to, 19.

● **PRO: Koliko neaktivnih udeležencev ste pričakovali?**

➔ **Tina:** Sam dogodek je bil dobro promoviran tako na plakatih kot tudi po elektronski pošti. Kar se pričakovanj tiče, smo upali, da se bodo ponujene kapacitete zapolnile, in to se je tudi zgodilo.

● **CONTRA: Koliko neaktivnih udeležencev je prišlo in kaj ste jim ponudili?**

➔ **Milančo:** Vsak dan se je kongresa udeležilo približno šestdeset neaktivnih študentov. Ker smo študenti in vemo, da je vsak evro pomemben, smo se potrudili in organizirali zastoj avtobusni prevoz za petdeset ljudi za oba dneva. Sedmim poslušalcem smo ponudili tudi zastoj prenočitev v hostlu, kjer so bili nameščeni aktivni udeleženci. Srečnežu iz publike smo z žrebanjem podelili najnovejšo izdajo Harrison's Principles of Internal Medicine. Za vse udeležence, aktivne in neaktivne, je bilo tudi zastoj kosilo v hotelu.

● **PRO: Najlepši trenutek kongresa.**

➔ **Daniel:** Konec, ko se zaveš, da je vse steklo tako, kot bi moralo, in si zadovoljen in ponosen, da si skupaj z drugimi člani ekipe soustvaril dogodek, ki je bil drugim zelo všeč.

● **CONTRA: Najhujši organizacijski trenutek.**

➔ **Aleksandar:** Odpoved treh debaterjev dva dni pred začetkom kongresa.

● **PRO: So bili odzivi mentorjev pozitivni?**

➔ **Tina:** Ja in še enkrat ja! Vsem je bila v prvi vrsti všeč ideja o samem dogodku, navdušeni pa so bili tako nad dobrim, če ne že odličnim znanjem angleščine kot tudi nad vsemi argumenti, ki smo jih predavatelji ponudili. Vsi

pa so zelo pohvalili organizacijo, češ da vedo, kako težko je organizirati tako veliko zadevo, kjer je milijon podrobnosti in tudi nevšečnosti.

● **CONTRA: Zakaj niste imeli tudi mentorjev iz tujine?**

➔ **Milančo:** Za mentorstvo smo se obrnili na domače strokovnjake, z mnogimi smo imeli že zelo dobre izkušnje iz prejšnjih projektov. Kolikor bomo s podobnimi kongresi nadaljevali, pa bomo poskusili pritegniti še strokovnjake iz tujine.

● **PRO: Si zadovoljen z izvedbo kongresa (udeležba, govorniki, gostje, lokacija ...)?**

➔ **Sara:** Definitivno in bolj, kot sem pričakovala. Čudovito je bilo, krasno se je izšlo – obisk je bil za naše pojme ogromen, oba dni je bila dvorana skoraj zapolnjena, vsi predavatelji so opravili odlično delo in pripravili ter predstavili najboljše, kar so lahko; tudi mentorji so njim in nam čestitali in izkazali zadovoljstvo nad slišanim. Bled je gotovo eden

od biserov našega kotička sveta in ponosni smo, da smo naš prvi Pro et Contra lahko izpeljali prav tam, s pogledom na jezero in grad, s kremšnitami za moč na doseg roke. Tudi tujci so bili navdušeni nad okoljem, v katerem so se predstavili. Škoda le, da vreme ni bilo bolj pomladno – a tudi dež in mraz naših "norih" erasmovcev nista odvrnila od tega, da ne bi poskusili blejske vode – na sobotno zabavo so prišli še z mokrimi lasmi!

● **CONTRA: Kaj boste naslednje leto gotovo spremenili?**

➔ **Tina:** No, kljub zelo uspešnemu dogodku in res pozitivnih odzivih, tako s strani študentov kot tudi s strani mentorjev, trenutno še ne bi napovedovali drugega pro et contra kongresa, ker te obljube ne bi radi prelomili. Če v šali rečem, v primeru drugega takega dogodka bodo zagotovo nove teme.

Valentina Oblak

Luis Sepúlveda

Zgodba o mačku in miški, ki se je z njim spoprijateljila

Prijateljstvo je najlepši cvet, ki nikoli ne usahne, če ga skrbno "zalivaš" in se mu z vsem srcem posvečaš. Prijatelj te vedno podpira in skupaj delita srečo, zadovoljstvo, veselje in žalost. Sprejme te takšnega, kot si, z vsemi tvojimi razpoloženji, rade volje postane del tebe in ti je tako vedno pripravljen pomagati, če ga potrebuješ. Skupaj delita izkušnje in nasvete, v oporo ti je, ko se znajdeš v težavah. Pravi prijatelj se veseli tvoje bližine. V očeh pravega prijatelja ni opaziti odseva "drugačnosti". Ne daje pomebnosti oviram, kot so lahko slepota ali karkoli drugega.

O vsem tem pripoveduje ljubka zgodba *Storia di un gatto*

e del topo che diventò suo amico (Zgodba o mačku in miški, ki se je z njim spoprijateljila), ki je nastala izpod peresa čilskega pisatelja Luisa Sepúlvede. V tej knjigi najdemo prijateljstvo mladega Maxa s svojim mačkom Mixom. Nekega dne hrabremu Mixu življenje prihrani grenko presenečenje, soočiti se mora s slepoto. Neprijetna novost, ki Mixu prisili k drugačnemu gledanju na življenje in na vrednote, mu ponuja možnost, da se spoprijatelji s simpatično in dobrodušno miško, ki mu pomaga pri reševanju težav z vidom.

Miška mu namreč opisuje vsako najmanjšo podrobnost, ki se jima v življenju postavi nasproti.

Spodbudi ga, da spet začne gledati življenje skozi paleto barv, spet zaupa vase in v svoje sposobnosti.

Miška izbriše razlike med njima in poudari, da razlike in raznolikost bogati obstoj vsakega živega bitja. Posebno njenega.

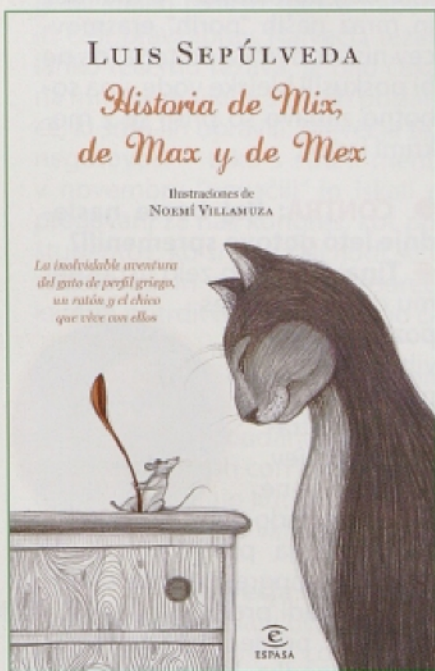
Ob prebiranju Sepúlvedove knjige *Storia di un gatto e del topo che diventò suo amico* bralec kratkomalo spozna bi-

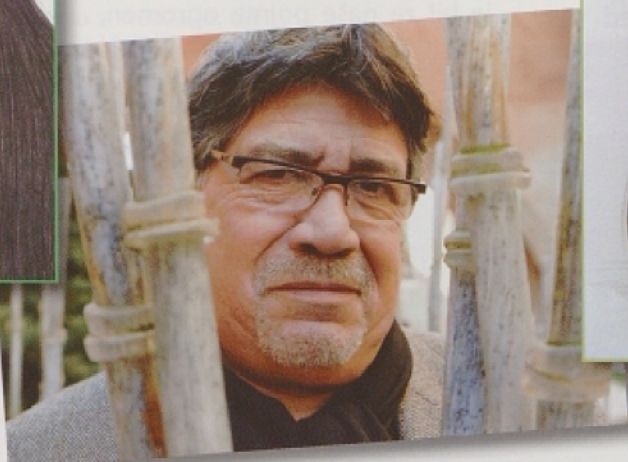
stvo prijateljstva, prijaznosti, pristnosti in iskrenosti. Knjiga poudarja, kako je lepo imeti ob strani nekoga, ki te ima rad in te ceni, uživa v tvoji družbi, tako kot ti uživaš v njegovi.

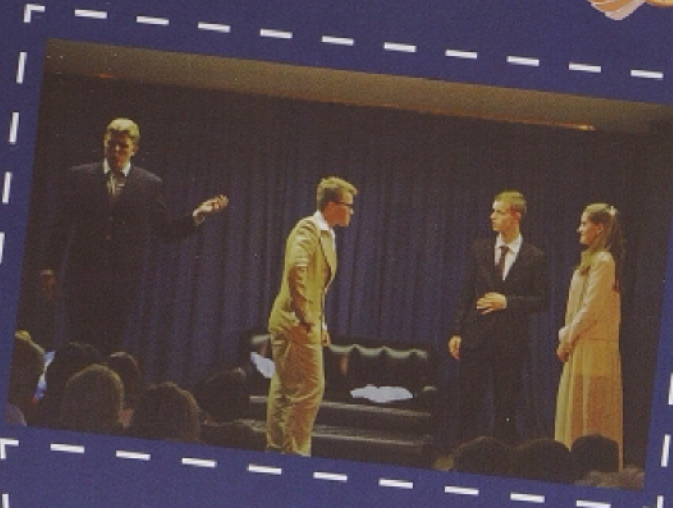
Toplo jo priporočam malim, mladim in odraslim bralcem, ki cenijo vrednote prijateljstva, medsebojnega razumevanja in zvestobe, ki naj združujejo vsa živa bitja nasploh.

Nika Čok

Avtor Luis Sepúlveda, platnici knjig v originalu in v italijanskem prevodu, ter Mix, Max in Mex in ilustracijah Noemi Villamuza.

Gledališka skupina Slovenskega kulturnega kluba je po uspešnih gostovanjih s svojo lansko uspešnico *Razbojnice* v soboto, 15. junija 2013, v Finžgarjevem domu na Opčinah s pričetkom ob 20. uri premierno uprizorila komedijo enega najslavnejših komedio- grafov vseh časov Georgesa Feydeauja »Krojač za dame«. Komedija v izvedbi mladinske dramske skupine in režiji Maruške Guštin ter Patrizie

KROJAČ ZA DAME

Jurinčič je že na tem dogodku pritegnila številno publiko. Mladi igralci so se v minulih sezonah predstavili publikli s predstavama *Dogodivščine v slačilnici* in *Razbojnice*, ki ju je napisala in skupaj z Maruško Guštin režirala Patrizia Jurinčič, letos pa se je mladinska skupina, ki trenutno šteje enajst članov, starih od 14 in 18 let, spopadala z znanim dram- skim besedilom "Krojač za dame", ki ga je preoblikovala Patrizia Jurinčič.

Vsa Feydeaujeva dela so surreali- stične komedije, v katerih je pisec ob- dobja, imenovanega *La Belle Époque*, do popolnosti izoblikoval dramatur- gijo situacijske in besedne komike. Ta najbolj popularni pisec bulvarnega, vodvilskega gledališča, ki ga je požlah- tnil in osvobodil plehkosti in vulgarnos- ti, podobno, kot je stoletje prej storil Goldoni s svojo reformo *commedie dell'arte*, se najpogosteje zdi podoben lutkarju, ki si, kot v komediji *Krojač za dame*, iz nič izmisli preprosto situacijo, potem pa se zabava, ko od daleč opa-

zuje svoje junake, kako se najprej vse bolj in bolj zapletajo v mrežo, ki jo je njim v veselje in gledal- cem v zabavo spredel avtor, potem pa se skušajo krčevito iz nje izplesti.

V komediji nastopa celotno igralsko jedro gledališke skupine, ki ga sestavljajo: Daniele Riccobon (Stefano), Ksenija Vremec (Colette/ Pomponette/Je- jeux), Nejc Kravos (Molineaux), Jasmina Gruden (Matisse/Marie), Ksenija Kosmač (Yvonne), Nina Malalan (Ga. Ai- greville), Danilo Devetak (Aubin), Klara Kravos (Susanne), Andrej Pelikan (Bassinet), Gaja Guerrini (Rosa), Martina Bearzi (Salopette/Niches). Gledali- ška skupina je s svojo novo uprizoritvijo odlična in prepričani smo, da bo prav tako kot s svojo lansko uspešnico spravila v smeh prav vse gledalce.

Helena Pertot

slišala marsikoga, ki mi je šokirano razlagal, kako ga je gostitelj v Trstu peljal v bar, kjer je moral, zaradi pomanjkanja časa ali drugih razlogov, svojo tako pričakovano kavo popiti stoje ob šanku!

Ko sem nekoč stala na avtobusni postaji, me je tudi tam prijetno preseñetilo vedenje ljudi. Prerivanje pred vrati ostaja tako v Trstu kot v Ljubljani. Razlika pa je v tem, da moraš v Trstu včasih pošteno kriliti z rokami, da te voznik vidi in ti ustavi. Le komu se ni še pripetilo, da bi zaradi trenutka nepozornosti avtobus brez kančka slabe vesti odpeljal mimo. Medtem ko lahko rečem, da so šoferji v Ljubljani včasih pravi izvir potrpežljivosti. Predvsem na postajah z veliko ljudmi se včasih po trikrat ustavijo in odprejo vrata, da lahko vsi pešci vstopijo, ne da bi jim ti to prej nakazali s kakršno koli vrsto mahanja.

Ena izmed stvari, ki se mi je tudi posebno vtisnila v spomin, je točnost. Na svoji koži te razlike nisem pretirano močno občutila, ker sem relativno točen človek in sem ponavadi jaz tista, ki čakam ostale. Pri nas v Trstu je običajno, morda skoraj tradicija, da vedno vsaj eden – po navadi eden in isti – zamuja. No ja, tja do deset ali petnajst minut zamude se v večini primerov sploh ne šteje za zamudo. V Ljubljani je pa zgodba nekoliko drugačna. Najbolj zabavno je, ko ti kdo pripoveduje, kako je na zmenek s kolegi prišel v rahli zamudi. Ti pa so bili vsi živčni in zagnali celo paniko. Dvajset neodgovorjenih klicev, nekaj neprebranih sporočil in vsi prepričani, da je kaj narobe ali da se je ta zamejec prav gotovo spet kje izgubil. Medtem ko se je ta nič hudega sluteč šele počasi odpravljaj od doma.

Razlike, drugačne navade in razne epizode bi lahko še in še naštevala. Moj cilj pa ni, da bi s tem poudarjala, kako globoka jama razlik nas ločuje. Rada bi dokazala, kako zelo bogati smo in kako zelo srečni, da se v tako majhni prostorski razdalji lahko toliko naučimo drug od drugega. Mislim, da se lahko počutimo privilegirane, da lahko istočasno živimo dve različni kulturi in od vsake pobereemo najboljše.

Neža Kravos

NADA TAVČAR

Vzhajanje življenja

I.

*Ko se morje iz spanja zdrami,
luno najprej pozdravi,
in nato se tam nad morjem
krasna zora nam pojavi.*

*Ob njej se puhasti oblaki
v rožnato prst spustijo
in pod njimi so galebi,
ki v jasnem jutru se lovijo.*

*Tam na morju pa je jadro,
ki po zlati hodi poti,
proti soncu, proti obzorju,
novemu naproti.*

II.

*Ljubezen,
materina toplota.
Prvi polet:
začetek svobode,
začetek dogodivščin,
začetek novih izkušenj,
začetek nove poti.*

(Matej Susič: »Galebi«, akvarel)